

Guur

‘Mag het wat zachter? Mag het wat milder?’

Die verzuchting kom ik de laatste tijd regelmatig tegen, in ingezondens in kranten, in opiniestukken, op sociale media, in gesprekken. Er klinkt kritiek in door, verontwaardiging, en ook zorg. “Er waait een gure wind door ons land”, zei een politica op tv. Wie zou het niet beamen?

En toch, juist omdat ze het woordje ‘wind’ erbij gebruikte, moest ik meteen denken aan Pinksteren: het feest van de uitstorting van de heilige Geest, de geest van Jezus, over de mensen. Het feest van de wind die plotseling uit een heel andere hoek komt waaien. Geen gure, onaangename wind, maar een die voortkomt uit de liefde: de ‘gave van God die liefde is’, zongen we in de kerk op Eerste Pinksterdag.

Die gave heeft zich al sinds de schepping van de wereld, en na die Pinksterdag ruim tweeduizend jaar geleden in zoveel duizendvoud, in geuren en kleuren verspreid over de wereld en laat zich niet tegenhouden door door mensen getrokken grenzen of uitgeschreeuwde (voor)oordelen.

Leven van de wind

Zaak is dus dat wij leven van de wind. Dat we ons met die goede gave laten vullen. Dat liefde onze brandstof is en blijft.

Dat vraagt soms een andere blikrichting, om je niet te laten verlammen door wie het hardste schreeuwt of de meeste stennis schopt. Zodat er ruimte komt voor

zachtheid, mildheid – wat trouwens iets anders is dan slapte of bange meegaandheid.

Liefde is een kracht, zegt de Bijbel. Er komt iets uit voort, het is levengevend en levenhéland. Daar wil ik wel voor gaan, iedere dag opnieuw.

Coosje Haan, redacteur kerkblad

In Memoriam Johanna Petronella Hendrika Hulshuizen-Hanhart

In de kerk in Driel moesten we Janny Hulshuizen al een tijdje missen, na haar verhuizing naar Liefkenshoek in Heteren. Zó lang kwam zij trouw, samen met Anton.

In deze voor haar vertrouwde kerk namen we op 15 mei jl. afscheid van haar. Ze overleed op 3 mei in de leeftijd van 91 jaar.

Janny was een zorgzame, intelligente en hardwerkende vrouw. Ze had na de hbs graag willen gaan studeren, dominee willen worden. Maar haar ouders scheidde en studeren zat er daardoor niet meer in.

Daar vond ze haar weg wel in. Stilgezeten heeft ze weinig, zichzelf uitgedaagd heeft ze altijd.

Allereerst in de slagerij die zij samen met Anton bestierde. Ze werkten hard en ontwikkelden steeds weer nieuwe ideeën. Ze waren een goed team. Maar naast het harde werken maakte ze graag tijd voor de kinderen, zoon Rob en dochter Petra. Theedrinken na schooltijd, even bijpraten, meehelpen met schoolwerk; en dan op zaterdag na het harde werken naar de camping, genieten van een mooie en rustige omgeving en van het samenzijn.

Janny en Anton hebben veel verdriet en onzekerheid doorgemaakt voordat zij ouders werden. Ze waren dan ook ontzettend blij en dankbaar voor Rob en Petra; en voor de kleinkinderen die zij later kregen.

Janny zette zich als vanzelfsprekend in als vrijwilliger, binnen en buiten de kerk. Ook voor de stichting van Rob voor zijn werk in Haïti heeft ze zich enorm ingezet. Ze stond daarin haar mannetje en voerde graag het woord. Voor haar inzet als vrijwilliger kreeg ze een koninklijke onderscheiding.

Toen ze al op hoge leeftijd was, ging het toch allemaal langzaam minder. Zo'n vier jaar geleden volgde de diagnose dementie.

Anton heeft altijd trouw voor haar gezorgd, tot vorig jaar, toen het thuis toch niet meer ging. Dat is heel wat, na zo lang samen zijn ...

Het ging eigenlijk best goed met Janny in Liefkenshoek, maar het besef was groot dat het afscheid van haar al een eerder ingezet en langer durend proces was.

Ze is daar in rust gestorven.

Tijdens het afscheid in de kerk vertelde Petra over het leven van haar moeder. En kleinzoon Jasper haalde dierbare herinneringen op aan zijn oma. Janny heeft veel voor velen betekend!

We hebben teruggekeken op haar leven en haar geloof in het licht van haar belijdenistekst uit Jesaja 43: *Wees niet bang, Ik heb je bij je naam geroepen, je bent van Mij!*

Wat een prachtige tekst die de mens bepaalt, die Janny heeft bepaald bij haar identiteit, haar roeping, haar bestemming: kind van God te zijn.

Wij bidden voor Anton, Rob, Petra, familie en bekenden om troost en kracht van de Allerhoogste.

Ds. Marieke Muijen

Omzien naar elkaar

Eva Wijnia wordt (op dit moment van schrijven) over een week of zes geopereerd. Daarna volgt er weer een periode van revalidatie. Een lange weg voor haar. We bidden haar kracht en vertrouwen toe.

Sparen voor goede doelen

Ter herinnering: postzegels sparen is nog steeds actueel. Het geldt dat het oplevert, gaat naar goede doelen. Marchien zorgt ervoor dat het daar terechtkomt.

Onder de toren in de hal van de kerk staat een melkbus. Daar mogen ze in. De postzegels graag *ruim* afknippen of afscheuren. Niet afweken!

Verslag kerkenraadsvergadering 12 mei 2026

1. Welkom.

Koert heet iedereen welkom. Deze keer is er een korte, aangepaste agenda, omdat het meeste van de tijd besteed gaat worden aan het thema: het beleidsplan 2026-2030.

a) Notulen vergadering van d.d. 3 maart 2026

Worden vastgesteld en ondertekend.

b) Zaken die spelen per college.

• Kerkrentmeesters

- Een item dat al langer speelt: de Richtlijn Beleggingen, opgesteld vanuit de PKN, zit ons dwars. Hierin staat kort gezegd dat wij als kerkgemeenschap voor de komende 8 jaar geld op de rekening moeten hebben staan. Echter, praktisch gezien is het voldoende om 2 jaar vooruit te kijken. Dit omdat uitstaande beleggingen, in geval van nood, snel te gelde gemaakt kunnen worden. De Rabobank hield ons tot op heden aan de richtlijn van 8 jaar. Dit betekent dat zij niet akkoord konden gaan met onze praktische werkwijze om 2 jaar vooruit te kijken. We hebben nu een brief van de GCCB waarin zij dit probleem erkennen: er komt een aantekening bij de richtlijn dat er per gemeente gekeken mag worden hoe dat verantwoord in te vullen, buiten de 8 jaren om. Er komt een aanpassing in het FRIS om dit ook anders te mogen invullen.
- Er is een gesprek geweest met Freek Withaar. Hij wil graag stoppen met de planning van het organistenrooster. Het is zaak dat we iemand vinden die dit wil overnemen. Voor nu houdt Leenderd in de gaten dat er met de nieuwe planning (2027) begonnen wordt.

• Diaconie. De jaarrekening 2025 is klaar.

• Jeugdwerk. Geen bijzonderheden

• Pastoraat. Geen bijzonderheden

c) Erediensten

De mogelijkheid van een naampresentatie en zegening van een transgenderpersoon wordt besproken.

d) Rondvraag

Een gemeentelid heeft aangegeven te kunnen kalligraferen en het predikantenbord te willen actualiseren. Zij wordt gevraagd dit te doen.

2. Beleidsplan 2026-2030

Koert geeft een presentatie hoe we kunnen brainstormen over het nieuwe beleidsplan a.d.h.v. het Waardemodel Canvas. Hierna gaan we daar in drie groepjes een kleine twee uur mee aan de slag. Waar willen we over 5 jaar staan als PG Driel? Wat doen we goed en wat kan beter? Koert gaat een overzicht maken van de uitkomsten van de brainstormsessie. Dan kunnen we het laten bezinken en er in het najaar verder mee aan de slag. Tijdens een gemeenteavond zullen we dit ook met de gemeente bespreken.

3. Sluiting: dankgebed door Jan.

Wilma Janssen, scriba

Privacy en persoonsgegevens binnen onze gemeente

Sinds 25 mei 2018 geldt de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG). Deze wet geeft mensen meer zeggenschap over hun persoonsgegevens en verplicht organisaties, waaronder kerken, zorgvuldig met deze gegevens om te gaan. Hierover zijn alle gemeenteleden destijds geïnformeerd. Het is goed om nog eens te herhalen hoe wij hier als kerkgemeente mee omgaan.

Binnen onze gemeente worden persoonsgegevens geregistreerd. Het gaat bijvoorbeeld om naam, adres, woonplaats, e-mailadres, geboortedatum, burgerlijke staat, gezinsgegevens, datum van toetreding tot de gemeente, doopdatum en belijdenisdatum.

Deze gegevens worden gebruikt voor het gemeentelieven en het pastoraat. Denk aan het bijhouden van verjaardagen en jubilea, het uitnodigen voor catechese, clubs, gemeenteavonden en andere activiteiten, het organiseren van bezoekwerk, de bloemengroet en het innen van de kerkelijke bijdrage. Als kerkelijke gemeenschap vinden wij het belangrijk om naar elkaar om te zien. Daarom kan het soms nodig zijn om bepaalde gegevens binnen de gemeente te delen, bijvoorbeeld bij voorbeden, de bloemengroet of in de *Ontmoeting*. Daarbij gaan wij altijd zo zorgvuldig en terughoudend mogelijk met persoonsgegevens om.

De kerkenraad evalueert regelmatig of dit op een verantwoorde manier gebeurt. Heeft u bezwaar tegen het gebruik van uw gegevens of wilt u meer informatie? Laat dit dan aan ons weten via de scriba via scriba@pgdriel.nl. Ook als u hierover vragen of opmerkingen heeft, kunt u dat op deze manier laten weten.

UITGANGSCOLLECTES

31 mei: Bloemen in de dienst

Elke week staat er een verse bos bloemen in de vaas op de tafel voorin de kerk. Bestemd als groet van de gemeente aan iemand die we graag willen bedanken of wel een extra steuntje in de rug kan gebruiken.

7 juni: Restauratie en onderhoud

Met deze regelmatig terugkerende collecte dragen we eraan bij dat de kerk en Ons Gebouw goed en duurzaam onderhouden kunnen worden.

14 juni: Plaatselijk jeugdwerk

Collecte voor materialen e.d. om de programma's en projecten van ons jeugdwerk actueel, aantrekkelijk en up-to-date te houden.

21 juni: Stichting Noodfonds Overbetuwe

Stichting Noodfonds Overbetuwe is opgericht door betrokken kerken en instellingen en helpt mensen in de gemeente Overbetuwe die in acute (financiële) nood verkeren. Dit doet zij incidenteel, wanneer gebruikelijke hulpverleningstrajecten tijdelijk geen uitkomst bieden. Naast liefde staat hierbij voorop.

28 juni: Plaatselijk diaconaal werk

Deze collecte is bedoeld om het werk van onze diaconie te ondersteunen.

kerk in actie 5 juli: Kerk in Actie / Werelddiaconaat / Kenia

In afgelegen dorpen in Kenia gaan veel kinderen niet naar school. Ze helpen thuis mee of moeten van hun ouders werken in de visserij, de mijnen of op de plantages. Kerk in Actie werkt samen met een Keniaanse organisatie die ouders leert dat het volgen van goed onderwijs belangrijk is voor hun kinderen. Ook krijgen ouders hulp om de schoolkosten te kunnen betalen. Aanbevolen!

GESPRESKRING 'LEVEN EN GELOOF'

Verrassend veel aanknopingspunten

In juli vorig jaar (!) zijn we begonnen met het lezen van de Bergrede (Matteüs 5-7). Een tekst die verrassend veel aanknopingspunten geeft om met elkaar te praten over ons leven en ons geloof, over de weerbarstigheden en de schoonheid daarvan.

In oktober vorig jaar zijn we begonnen met het Onze Vader als gespreksthema (Matteüs 6: 9-13). Niet om dit gebed tot in detail te kunnen begrijpen, maar om ons met elkaar te verdiepen in wat de woorden die wij zo vaak bidden voor ons betekenen en waar die ons toe oproepen. Wat een rijke schat van wijsheid! We raakten er maar nauwelijks over uitgepraat. Toch hebben we in de afgelopen bijeenkomst, na 8 keer gespreksgroep over het Onze Vader, dit gedeelte (in alle voorlopigheid) afgerond.

Maar daarmee zijn we zeker nog niet aan het einde van de Bergrede. Het vervolg van hoofdstuk 6 én hoofdstuk 7 zullen we nog nader gaan bekijken. De eerstvolgende keer is op **woensdag 3 juni, van 14.30 tot 16.00 uur in Ons Gebouw**. Van harte welkom, ook voor een eerste keer!

Ds. Marieke Muijen

KOFFIE-INLOOPOCHTEND OP DE WOENSDAGEN 10 EN 24 JUNI

Fijn is het om in deze lente elkaar weer **twee keer** deze maand te kunnen ontmoeten in Ons Gebouw, tijdens de koffie-inloop, onder het genot van een lekker bakkie koffie of thee.

Van harte welkom! Om gewoon bij te kletsen over actuele dingen, gebeurtenissen, over iets leuks of iets moois, met natuurlijk ook de mogelijkheid iets serieus of ontroerends met elkaar te delen.

Ben je benieuwd naar ons koffie-uurtje? Kom gerust eens langs, op woensdag 10 én 24 juni van 10.30 tot 12.00 uur in Ons Gebouw.

En neem gerust je buurvrouw/man, vriend/vriendin/kennis mee!

Gastvrouw en gastheer: Ineke en Kees Roeleveld

Hartelijke groeten, we kijken ernaar uit!

Hoi allemaal,

De vakantie is weer voorbij, de examens zijn begonnen. Anderen gaan misschien op kamp of op schoolreisje. De lente is volop aanwezig en we hebben prachtig weer, alhoewel ... als ik dit schrijf hebben we net een best wel koud en nat hemelvaartweekend gehad. Zijn jullie nog naar de kerk geweest? Of heb je een lekker stuk gewandeld of gefietst? 'Dauwtrappen' noemen we dat.

Als jullie deze Ontmoeting krijgen, is het al Pinksteren geweest. Ik hoop dat het een mooie gezinsdienst is geweest. Wellicht kan ik er in de volgende Ontmoeting een foto van delen.

Ook de pubquiz-avond met jongeren van 18-30 jaar staat binnenkort op de agenda (22 mei) en is als jullie dit lezen al achter de rug.

Kliederkerk

Op zondag 31 mei is er weer een Kliederkerk, deze keer in De Vloedschuur in Heteren, voor alle gezinnen met kinderen tot 16 jaar. Thema: 'Ga mee en doe mee!'

Jesus gaf zijn discipelen de opdracht om het goede nieuws door te vertellen en mensen te dopen voor een nieuwe wereld vol liefde en hoop. Tijdens deze Kliederkerk ontdekken we samen wat wij kunnen doen voor Gods nieuwe wereld.

We starten om 12:00 uur. *Graag opgeven vóór 27 mei, bij mij!*

Overstapdienst

Op zondag 14 mei is de Overstapdienst. Daarin staan we stil bij de kinderen die dit jaar de overstap maken naar de middelbare school en dus ook naar de Jeugdkerk. Dit jaar is dat in elk geval Jeanne Wolthof, en misschien sluit ook Harmen de Jong nog aan.

Groetjes, *Elske Quakkelaar* (jeugdouderling@pkndriel.nl)

KLEURPLAAT: PINKSTEREN

*In deze rubriek ga ik met mensen in gesprek over wat hen bezighoudt, wat ze daarin ervaren en wat ze erover willen delen. Voor dit nummer reed ik naar Ede, naar **Hermien Kardol-Keuper**. Ze leest graag de *Ontmoeting* en weet zich, ook al is ze weg uit Driel, nog altijd verbonden met onze gemeente. Ik sprak haar in haar appartement in Woon-zorgcentrum Het Maanderzand.*

“Ik hou van samen zingen. ‘Ga met God’, het eerste vers, dat ken ik uit het hoofd. Zo ben ik opgevoed en dat laat je toch niet meer los.”

Ze is blij met haar (eigen) kamers in dit huis. “Het is fijn om zelfstandig je plek te hebben.” De woonkamer is licht, de zon schijnt deze middag zelfs zo warm en ongefilterd naar binnen dat de vitrage eraan te pas moet komen. Behalve licht is het er ruim genoeg om met de rollator uit de voeten te kunnen. Er is ook nog plaats voor de rolstoel, voor als ze wordt opgehaald voor het eten in de huiskamer beneden of voor als ze de deur uit gaat. En in de keuken heeft ze haar ‘trippelstoel’. “Ik red me wel.”

Als we ons eenmaal hebben geïnstalleerd met thee, komen de verhalen vanzelf. Er is veel om op terug te kijken; er is in haar leven veel gebeurd en ze bewaart aan veel dingen warme herinneringen. Centraal staat daarin haar lieve man, Hans, die in januari 2025 overleed. Er staat een prachtige foto van hem op de kast. “Wil je hem hier ook in betrekken? Dat vind ik fijn.” Ze leerden elkaar kennen in Arnhem, via een collega van Hermien. Ze lacht bij de herinnering. “Zij had een broer en dacht: Hermien moest maar eens met me mee naar huis. Niet dat het meteen iets was, hoor. Maar na verloop van tijd en een aantal afspraakjes verder kregen we meer.”

Zesde in de rij van elf

Hermien werd in 1939 geboren in Haaksbergen, als zesde van uiteindelijk elf kinderen. “Van de elf leven er nu nog negen. Bijzonder, hè?” Nee, ze komen niet meer bij elkaar. “De een na de ander kan niet meer autorijden. Dat mis je dan. Nu hebben we telefonisch contact. Dat kan vanuit de stoel.”

“Ik heb het goed gehad thuis. Nee, van de oorlog weet ik niet veel, alleen dat die op een zeker moment afgelopen was. Ik herinner me de ‘tommy’s’ die overkwamen. Wij kregen toen chocola en biscuit.”

Voor Hans – die ze toen nog niet kende – verliep de oorlog dramatischer, vertelt ze. “Hij werd midden in de oorlogsjaren geboren in Oosterbeek, in 1942. Nou, dan weet je het wel. Zijn vader en moeder moesten in 1944 met hun gezinnetje vluchten. Ze zijn toen, met twee kleine kinderen, helemaal wezen lopen naar Putten.”

Via Arnhem en Doorwerth naar Driel

Toen Hermien de mulo had afgerond, ging ze direct aan het werk, bij de textiel fabriek in Eibergen, als facturiste. En ze volgde een opleiding typen en stenotypiste. “In die tijd was dat heel gewoon, zeker als je uit een groot gezin kwam. Ik heb er verder nooit over nagedacht. Een vriendin stuurde me wat krantenknipsels. Zo kwam ik terecht bij Voorzorg, het kantoor van het Ziekenfonds.” Weer een paar jaar later kon ze aan het werk op het hoofdkantoor van de KRL, de Katoen-, Rayon- en Linnenindustrie in Arnhem, de stad waar ze op haar 19e ook op kamers ging in een ‘huis voor meisjes van buitenaf’. “Ik deelde de kamer met een ander meisje. Dat werd een vriendin.” Ze lacht: “Toen zij een vriendje kreeg, mocht die daar niet in huis komen. Toen hebben we samen wat anders gezocht.”

In de jaren 60 kwamen Hans en Hermien bij elkaar in beeld. “In maart 1965 trouwden we en na een jaar zijn we in Doorwerth gaan wonen, op een flat. In 1967 is onze dochter Annerieke geboren. In 1969 vonden we een huis met een tuin in Driel. Daar is onze zoon Robert geboren (1970).” Ze wijst naar de muur, naar een mooie foto van hun beide kinderen met partners en de vier kleinkinderen. “Tien jaar geleden was dat. Nu is de jongste alweer 17!”

Hans heeft vroeger de hbs niet afgemaakt. Hermien begrijpt dat wel. “Hans stotterde, kreeg nooit een beurt op school. Daardoor lukte het allemaal niet goed. Hij werd niet gezien, zo voelde dat.”

Gelukkig vond hij een baan bij Nijhuis-Alkono, een fabriek voor aluminium ramen en deuren. Daar klom hij op tot tekenaar-constructeur en leidinggevende. “Hij moest toen vaak naar Engeland, voor allerlei contacten met architecten. Ja, knap hè? Als hij Engels sprak had hij ook helemaal geen last van stotteren. Maar als hij weer van huis weg moest, miste ik hem wel. Gelukkig konden wij weleens mee. Dan was hij daar aan het werk en hadden wij vakantie. Dat waren mooie reisjes, alleen het links rijden vond ik wel spannend.”

Hoe was het voor jullie om in Driel te komen wonen?

“Het was heerlijk om een huis op de begane grond te hebben. Maar ik heb Doorwerth ook gemist.” Ze denkt even na. “Daar kenden we al mensen, daar waren we gewend, ook in de kerk. In Driel begonnen we helemaal opnieuw. Wat wel leuk was: we kwamen naast familie Vols te wonen, die woonden toen ook in de Cremerstraat. De kinderen konden leuk met elkaar spelen.”

Makkelijker werd het toen Annerieke naar school ging. “Toen leerden we vanzelf meer mensen kennen. Dat scheelde veel. En ik ging ook weleens meehelpen op De Meeuwenberg.” Later kreeg ze een baan voor 16 uur in de week bij de bibliotheek. “Nou ja, bibliotheek ... een noodbieb, die bij Heteren hoorde, een portacabin. Die stond in dat kleine straatje naast het huis van de dokter, ken je dat? Later kwam de bieb in de Korte Molenstraat.” Ze deed het werk met veel plezier, stuurde de vrijwilligers aan die de uitleen verzorgden. “Ik heb het altijd fijn gevonden om iets omhanden te hebben. Maar op een gegeven moment vond gemeente het te duur. Toen ging in Driel alles dicht. Tja, toen was het hier voorbij.”

Was de kerk in Driel ook direct al bij jullie in beeld?

Ze knikt. “We waren allebei van huis uit kerkelijk opgevoed. In Driel was er geen keus als je protestants was. Het was wel wennen voor ons, er was toen nog geen oppas, zoals in Doorwerth. Toen zijn we eerst zelf maar iets begonnen met twee gezinnen. Dat ging in het begin niet zo soepel, de mensen moesten eraan wennen. Ik had ook wel heimwee in die begintijd.”

De Bende van Driel

Gelukkig kregen ze ook in Driel goede vrienden. “Je heb vast weleens gehoord van de Bende van Driel. Oh, je kent nog niet het verhaal erachter?” Ze begint meteen enthousiast te vertellen. Klaas en Rita Huisman, vrienden van hen, trokken in die jaren geregeld naar Frankrijk, campings controleren. “Of alles in orde was, of het sanitair schoon was en om dingen aan te vullen en zo. Op een keer vroegen ze ons en een paar andere vriendenstellen om daar ook naartoe te komen.” Dus togen Hans en Hermien erheen, samen met Riet en Martien de Langen en met Ineke en Kees Roeleveld. “Toen we daar aankwamen, hing er een groot vel papier met ‘*Van harte welkom, Bende van Driel!*’. Leuk, hè? Zo is het gekomen.” Ze werden een hechte vriendenclub met z’n achten. “Nu zijn we nog met zes. Twee stellen en twee ‘losse’ mensen. Klaas was de eerste van ons die overleed.”

Net als Hans heeft Hermien zich altijd ingezet voor de kerk, onder meer in de diaconie, terwijl Hans kerkrentmeester was. Ook ging ze vaak naar de gesprekskringen. En ze zong graag. “Toen hoorde ik Cantorije zingen, het koor van de RK Kerk hier. Dat vond ik zo mooi, daar wilde ik ook graag bij zingen. Gelukkig mocht ik lid worden, ook al was ik niet katholiek. Ze deden ook veel voor Polen, daar ben ik met Hans mee naartoe geweest. Hans is later ook lid geworden. We zongen soms in de dienst op zondag, dat was erg mooi. Pas vierden ze hun 40-jarig bestaan, met de Blijde Kerk. Daar ben ik ook bij geweest, mijn dochter ging met me mee. Dat was wel heel leuk, ik heb toen nog heel wat oude bekenden gezien.”

Oranje Nassau's Oord

De laatste woonplek van Hans en Hermien samen in Driel was aan het Polenplein. In 2013 kreeg Hans de diagnose dementie. “Maar we konden er nog vier jaar samen zijn.”

Toen in 2017 de zorg voor Hermien te zwaar werd, kreeg Hans een plek in O&O (Oranje Nassau's Oord). Hermien zocht hem daar trouw elke week twee keer op. “Tot ik in 2023 kwam te vallen. Ik brak mijn enkel. Fijn was wel dat ik toen mocht revalideren in O&O. Dus waren we ineens weer dicht bij elkaar en kon ik gemakkelijk naar hem toe.”

Omdat zelfstandig thuis wonen niet meer ging, verhuisde ze vanuit Driel naar Ede, naar Woon-zorgcentrum Het Maanderzand en ze sloot zich aan bij ‘Saar aan Huis’. “Ken jij dat ook? Ja, dat is een fijne organisatie. Ik kreeg een vaste mantelzorger, Heleen. Zij heeft me tot Hans overleed steeds naar O&O gebracht, met de rolstoel. Zij zorgde zo goed voor me. We hadden een goeie klik.”

Hans overleed in januari 2025. “Net twee maanden voordat we zestig jaar getrouwd zouden zijn. Het ging in die tijd eigenlijk best redelijk met hem. We hadden nog bedacht dat we het in O&O wilden vieren, in het restaurant daar. Maar daar is het dus niet meer van gekomen.” Ze vertelt dat ze de laatste weken veel bij hem was, ook met Annerieke en Robert. “Het was fijn om nog zo samen te kunnen zijn.”

Het Maanderzand

En hoe het nu is? Ze gebaart om zich heen. “Ik ben blij met deze kamer, dat ik hier met hulp nog zelfstandig kan wonen.”

“En mijn zoon woont ook in Ede, dat is fijn. Als er iets is, is hij dichtbij. Mijn dochter woont in Meppel, dat is dan te ver. Maar ook zij komt regelmatig bij me. Ik geniet echt als ze komen. Ze staan altijd voor me klaar.”

Wat ze ook mooi vindt in dit huis is de aandacht voor geloof. “Vroeger moest ik van mijn vader altijd een bijbel mee, bijvoorbeeld op vakantie. Daar kwam natuurlijk niks van. Nu lees ik zelf ook bijna niet meer, ik vind het fijner om te luisteren. Als je alleen leest is het heel anders dan als je met z’n allen luistert. Bij het eten hier wordt altijd gelegenheid gegeven om te bidden en er wordt vaak uit de Bijbel of een dagboekje gelezen. We hebben een geestelijk verzorger, maar die moet z’n aandacht verdelen over vier huiskamers, dus die kan er niet altijd bij zijn.”

Ze vertelt dat ze tegenwoordig op zondagochtend vaak tv kijkt. “Dan zoek ik een katholieke dienst op en daarna is er vaak iets van de EO. Veel muziek, daar houd ik van, en er doen veel jongeren aan mee, dat vind ik ook fijn. De livestream van de PG Driel lukte me niet goed, daar kwam steeds reclame tussendoor, dus daar ben ik mee opgehouden. Nu leef ik met jullie mee via de Ontmoeting, die komt elke maand met de post.”

Ga met God, en Hij zal met je zijn

“Wat geloven voor me betekent? Ik ben erin opgevoed en dat laat je dan toch niet meer los.” Ze is even stil. “Als je ook nagaat in het leven,” vervolgt ze, “alleen al een geboorte of alles in de natuur. Dan denk ik: er moet toch wel iets goddelijks zijn ... Misschien ben ik daar wat verstandelijk in, hoor. Ja, ook in tegenslag en verdriet, ik heb het leven altijd aanvaard zoals het kwam. Nu je me vraagt naar geloof, denk ik direct aan één regel, één vers: ‘Ga met God, en Hij zal met je zijn / jou nabij op al je wegen / met zijn troost en met zijn zegen / Ga met God, en Hij zal met je zijn’. Dat

ken ik uit het hoofd. Nee, dat laat me niet meer los.”

Dank je wel, Hermien, voor je gastvrijheid en het fijne gesprek!

Om van elkaar gediend te zijn

Laten we ons gezonden weten
als de handen van de hemel,
die zich vouwen rond de aarde

om luiken te openen,
waar uitzicht ontbreekt,

om harten te verwarmen,
waar de kilte toeslaat,

om handen te vullen
van wie beroofd zijn,

om tranen af te wissen
die blijven stromen,

zelfs om te spreken
waar iedereen zwijgt
en wegstijgt.

Laten wij ons geroepen weten
om van elkaar gediend te zijn.

Wat een handvol brood
al niet kan doen

Sytze de Vries (uit: Medemens 2)

AGENDA (voor meer informatie, zie elders in dit kerkblad)

Woensdagmiddag 3 juni: Gesprekskring 'Leven en geloof', in Ons Gebouw, 14:30-16:00u. Bijbels thema: De Bergrede. We gaan verder met Matteüs 6, vanaf vers 14. Inloop met koffie/thee vanaf 14:15u. Welkom!

Woensdagochtenden 10 en 24 juni: Ook deze maand weer **twee** keer koffie-inloop in Ons Gebouw, 10:30-12:00u.

Gastvrouw en gastheer: Ineke en Kees Roeleveld.

Zondagmiddag 14 juni: Blij Kerk Concert in de RK Maria Geboortekerk, Kerkstraat 25 in Driel. Trio Nuages speelt gypsy-, jazz- en flamencomuziek. Aanvang 14:30u. Pauze met gratis koffie/thee. Toegang vrij (deurcollecte na afloop, ook met QR-code).

Zondagmiddag 21 juni: Choral Evensong in de Koepelkerk, Jansplein 60, Arnhem. Aanvang 16:00 uur. Toegang vrij (deurcollecte na afloop).

Onrust

Waarschijnlijk zeg ik niets te veel als ik de tijd van nu omschrijf als onrustig. Los nog van alle geopolitieke toestanden is het ook in ons eigen land onrustig. De afgelopen tijd ontaardden protesten tegen (tijdelijke) opvang van vluchtelingen in grimmigheid, confrontaties met de politie, brandstichting ... Daar kun je van alles van vinden en van zeggen natuurlijk. Echter, voor je het weet heeft de 'hokjesgeest' vat op je gekregen en gaat het altijd weer over de uitersten van 'extreem-rechts' en 'radicaal-links', ongenueanceerd en vooral negatief.

De meningen verschillen erover of 'hokjesdenken' positief of negatief is. Positief, want: we komen de dag bijna niet door zonder te categoriseren, om zo de wereld tenminste voor onszelf een beetje overzichtelijk te houden. En: als er steeds meer hokjes komen, komt er ook steeds meer ruimte voor diversiteit; dan hoef je niet in een hokje te zitten wat jou niet past, maar kun je een hokje kiezen dat jou wel past.

Negatief, want: het blijven hokjes ... die begrenst zijn en die voor je het weet nog maar weinig met elkaar te maken (willen) hebben. Hokjes bevorderen vooroordelen, twéé kanten op.

Zo waren wij bijvoorbeeld eens op vakantie op de Veluwe. Daar stond in een dorp bij bijkans ieder huis een bord in de tuin met protest tegen de komst van een asielzoekerscentrum.

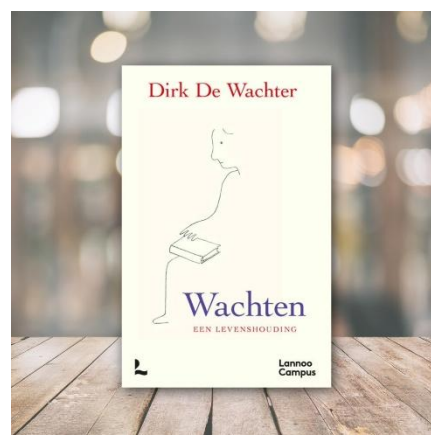
Ik dacht toen: *Nou, gelukkig zit ik niet zo in elkaar ...* Ik kan me helemaal niet vinden in de uitlatingen die via die borden in dat dorp gedaan werden, maar is het tegelijk niet hautain als ik me beter voel dan anderen die wél bezwaren tegen een asielzoekerscentrum hebben? Ik lijk dan toch op de farizeeër uit het Lukasevangelie, die bidt: 'God, ik dank U dat ik niet ben als de andere mensen ...' (Lukas 18:11)?

Wáár doe je dan wél goed aan in deze tijd vol onrust? En wat heeft het geloof ons daarin te zeggen?

Eerder bracht ik al eens de filosofie van ‘het kleine goede’ onder de aandacht, van de Franse filosoof Emmanuel Levinas. Psychiater Dirk de Wachter is een groot fan hiervan en in zijn laatste boek ‘*Wachten. Een levenshouding*’ brengt hij dit ook weer prachtig naar voren. Maar dat terzijde.

De Tsjechische theoloog, filosoof en psycholoog

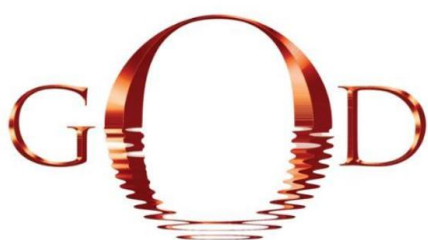
Tomas Halík breekt zelfs een lans voor ‘**het kleine geloof**’.

Daarover denkt hij na in zijn boek ‘*Geduld met God*’. Ons geloof, zegt Halík, is vaak te groot, in de zin van: te zwaar, te log. Het grote geloof is verzwaard door het gewicht van veel van onze voorstellingen, omdat het te ‘menselijk’ is. Misschien wordt het pas een echt levend geloof als het **Gods** geloof wordt; omdat dat wat van God is, in de wereld klein, zwak en dwaas lijkt. Maar uiteindelijk toch van het grootste belang blijkt te zijn.

TOMÁŠ HALÍK

GEDULD MET

Twijfel als brug tussen geloven en niet-geloven

BOEKENCENTRUM/FELCKMANS

Ik leer daar in ieder geval van dat grote woorden vaak niet passen. Tenminste, niet de grote woorden waarmee we het zelf zo goed denken te weten. De grote woorden waarmee we graag een ander om de oren slaan om óns gelijk te benadrukken. De huizenhoge vooroordelen ten aanzien van mensen in andere hokjes dan de onze.

Wat helpt dan wel? Ik grijp dan terug naar datgene waarvan Halík zegt: wat van God komt lijkt in de wereld klein, zwak en dwaas, maar is ten diepste het belangrijkste. ***Want God heeft ons niet gegeven een geest van vreesachtigheid, maar van kracht en liefde en bezonnenheid*** (2 Timoteüs 1:7).

Dát zou denk ik helpen in alle onrust om ons heen en in onszelf.

Ds. Marieke Muijen

BIJ DE DIENSTEN

Bijbellesrooster

Het leesrooster dat we hieronder vermelden is een selectie uit het oecumenische (jaar)leesrooster, uitgegeven door de Protestantse Kerk in Nederland.

NB Voorgangers zijn vrij om in de diensten van het rooster af te wijken, dus niet altijd komen de onderstaande bijbelgedeelten ook in de zondagse liturgie terecht.

Zo 31 mei	Exodus 34:4-9	2 Korint.13:11-13	Matt. 28:16-20
Zo 7 juni	Jesaja 57:14-21	Romeinen 4:13-18	Matt. 9:9-13
	<i>Dienst van Schrift en Tafel</i>		
Zo 14 juni	Jesaja 12:1-6	Romeinen 5:6-11	Matt. 9:35-10:15
	<i>Overstapdienst</i>		
Zo 21 juni	Jeremia 20:7-13	Romeinen 5:15-19	Matt. 10:16-33
Zo 28 juni	Jeremia 29:1-14	Romeinen 6:3-11	Matt. 10:34-42
Zo 5 juli	Zacharia 9:9-12	Romeinen 6:16-23	Matt. 11:25-30

OPPASDIENST VOOR DE ALLERKLEINSTEN

Voor de allerkleinsten (0 t/m 3 jaar) is er tijdens de kerkdienst oppas in Ons Gebouw. Wil je hiervan gebruikmaken, neem dan contact op met Cora Camps (*voor haar gegevens, zie papieren kerkblad*). Dit graag melden uiterlijk vrijdag voor de betreffende zondagsdienst.

VERVOER NAAR DE KERK

Bent u niet in de gelegenheid om zelfstandig naar de kerk te komen, dan willen wij u graag ophalen. Een telefoontje naar de heer Paul Baart en het wordt geregeld. Bij geen gehoor kunt u contact opnemen met Elsbeth van de Boer (*voor hun gegevens: zie papieren kerkblad*).

ROOSTER BLOEMENDIENST

31 mei	:	fam. Van Merkerk
7 juni	:	fam. Roeleveld
14 juni	:	fam. Bloed
21 juni	:	fam. De Langen
28 juni	:	fam. Roeleveld
5 juli	:	fam. Van Merkerk

KOPIJ voor het volgende kerkblad (**dubbelnummer juli/augustus**) uiterlijk aanleveren op dinsdag **16 juni** via e-mailadres: ontmoetingdriel@gmail.com

Wat ná 17 juni binnenkomt, komt terecht in het septembernummer!

KERKDIENSTEN

Alle diensten beginnen om 10:00 uur, **tenzij anders vermeld.**

Zondag 31 mei

Voorganger : ds. H. Bouwman, Kesteren
Organist : Bernard van Beek
Uitgangscollecte : Bloemen in de dienst

Zondag 7 juni *Dienst van Schrift en Tafel*

Voorganger : ds. H. Keur, Hilversum
Organist : Freek Withaar
Uitgangscollecte : Restauratie en onderhoud
Koffieschenken : Ineke en Kees Roeleveld

Zondag 14 juni *Overstapdienst*

Voorganger : ds. Marieke Muijen
Organist : Henk Kiestra
Uitgangscollecte : Plaatselijk jeugdwerk

Zondag 21 juni

Voorganger : ds. S. de Kam
Organist : Freek Withaar
Uitgangscollecte : Stichting Noodfonds Overbetuwe

Zondag 28 juni

Voorganger : ds. C. Flobbe
Organist : Jaap van der Spek
Uitgangscollecte : Plaatselijk diaconaal werk

Zondag 5 juli

Voorganger : dhr. P. de Koning
Organist : Janneke Bron
Uitgangscollecte : Kerk in Actie / Werelddiaconaat / Kenia
Koffieschenken : Marijke en Fred Vols